

Libor Zeman se narodil 6. dubna 1946 v Hradci Králové, ale brzy po narození se s rodiči přestěhoval do Prahy, kde žije dodnes. Okolnosti jeho narození významně ovlivnily jeho další život.

“Já jsem měl dětskou obrnu od samého porodu, protože jsem měl těžkej porod. No a ono se to vůbec neprojevilo na mě, až teda začalo být podezření v okamžiku, kdy místo, abych v jednom roce začal se chodit a to, tak jsem začal chodit až ve dvou letech. A prostě i mluvení bylo zpožděný, místo abych ve dvě, ve dvou letech už jako prostě komunikoval, tak já začal až tak ve třech letech.“

Zpoždění ve vývoji ale dohnal a památkou na těžký porod se tak stala jen jeho chůze.

“Akorát, to se u mě projevovale tím, že jsem chodil levou nohou po špičce, že jsem měl zkrácenou achillovu patu.”

Libor Zeman chodil na Střední ekonomickou školu pro zahraniční obchod, kde se učil spoustu jazyků. Kromě ruštiny také angličtinu, němčinu a trochu i španělštinu. Ale mrzelo ho, že neměl šanci je využít.

Na střední škole také pod tlakem okolností vstoupil do Komunistické strany Československa.

„Měl jsem strach, protože tam u nás ve třídě byl opravdu třeba syn ministra zahraničního obchodu, a pak dcera tajemníka okresního výboru KSC pro Prahu 5 no tak nemohl jsem říct, že ne, protože by to ostatní brali jako že jsem vyvrhel pomalu nebo já nevím co.“

V 60. letech vystudoval Vysokou školu ekonomickou. Jak jste prožíval atmosféru v roce 1968?

“No jako všichni ostatní tady prakticky, byli jsme nadšení. Ale já jsem říkal, noo, je to vachrlatý, vono můžou přijít taky Rusové, což taky se stalo.”

V roce 1970 začal pracovat v podniku Pragoexport a záhy byl z Komunistické strany vyloučen pro pasivitu. Přišly totiž stranické prověrky a on řekl, že už nepodá stejnou přihlášku.

„Tak mi řekli, že jsem pasivní, že jsem mladej, blbej a že tomu nerozumím. Tak prostě mě vyškrtli jenom, ale nechali mě v Pragoexportu, protože jsem byl na místě, kde teda jsem nemohl jezdit do zahraničí. Ale nemohl jsem pomýšlet, že bych měl nějaký jako důležitý místo, to ne.“

Jeho další zaměstnání bylo v Československých aeroliniích, kde pracoval v oddělení organizace a řízení a posléze v oddělení propagace. Díky této práci se podíval i do zahraničí. Navštívil třeba Kubu.

“Československé aerolinie měly na pláži Varadero měly svoji vilu, a tam prostě vysílaly svoje pracovníky, no tak tam jsem byl sedmnáct dní na tom Varaderu no”

Rád vzpomíná na milé setkání s mladými Kubánci.

„Ke mně přišel Kubánek trochu zarostlej, slamák na hlavě a říká, Sovětiko? A já říkám, no, Čeko. A on mě objal a říkal, Čeko“

A co byste na základě svých zkušeností vzkázal dnešním mladým lidem?

“no asi aby se nebáli no, tak asi tak”

